

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní JUDr. Alenou Hockou v právní věci *žalobce: M. N., bytem T., proti žalované: Česká správa sociálního zabezpečení*, se sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5 (dále jen **ČSSZ**), v řízení o žalobě ze dne 9.12.2014 proti rozhodnutí žalované ze dne 13.10.2014 č.j. X o *invalidní důchod*,

t a k t o :

- I. **Žaloba se zamítá.**
- II. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Včasnou žalobou ze dne 9.12.2014 se žalobce domáhá přezkoumání napadeného rozhodnutí žalované ze dne 13.10.2014 č.j. X, neboť s ním nesouhlasí, protože dle něho zdravotní stav odpovídá nadále invaliditě třetího stupně, když se nijak nezlepšil a už vůbec ne natolik, aby bylo možno jinak hodnotit míru zachované způsobilosti pracovat; požadoval uvážení možného doplňujícího vyšetření jeho aktuálního zdravotního stavu a jeho výsledky posoudit jiným krajským pracovištěm než v Plzni, aby bylo možno předpokládat lepší objektivitu posouzení zdravotního stavu a stupně invalidity; závěrem navrhl zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci žalované k novému rozhodnutí. (K žalobě připojil i kopii napadeného rozhodnutí.)

*Napadeným rozhodnutím ze dne 13.10.2014 č.j. X žalovaná zamítla námitky žalobce a potvrdila rozhodnutí ČSSZ č.j. X ze dne 10.7.2014, jímž byl *snížen stupeň invalidity* a výše invalidního důchodu dle § 56 odst. 1 písm. d) a § 41 odst. 3 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění (dále jen **zákon**), tak, že ode dne 6.8.2014 namísto invalidního důchodu pro invaliditu třetího stupně žalobci náleží invalidní důchod pro invaliditu druhého stupně,*

neboť podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení (dále jen **OSSZ**) Tachov ze dne 26.5.2014 je invalidní pro invaliditu druhého stupně, jelikož z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho pracovní schopnost o 60%. Dle odůvodnění rozhodnutí ze dne 13.10.2014 bylo novým posudkem o invaliditě ze dne 8.10.2014 lékařem ČSSZ zjištěno, že žalobce je invalidní, protože se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, který omezuje fyzické schopnosti a má vliv na pokles pracovní schopnosti, když rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles jeho pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XV., oddílu A, položce 1d) přílohy vyhlášky č. 359/2009 Sb. (dále jen **vyhláška**), pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti v rozmezí 50-60%; žalobci byla přiznána horní hranice 60% s ohledem na aktuální klinický nález, která nebyla ve smyslu § 3 citované vyhlášky změněna, proto nebylo námitkám vyhověno.

Z obsahu vyžádaného posudkového spisu OSSZ Tachov vedeného ohledně žalobce a v něm založeného záznamu o jednání a posudku o invaliditě této OSSZ ze dne 26.5.2014 a ze záznamu o jednání a posudku o invaliditě v řízení o námitkách vypracovaného ČSSZ pracoviště Plzeň dne 8.10.2014 soud zjistil, že žalobce byl nadále uznán invalidní dle § 39 odst. 1 zákona, avšak pouze pro invaliditu druhého stupně nikoli nadále třetího stupně, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, jehož rozhodující příčinou s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XV (OSSZ nesprávně zřejmě písařskou chybou uvedla kapitolu XIV – postižení močové a pohlavní soustavy místo správné kapitoly XV), oddíl A, položce 1d) přílohy vyhlášky č. 359/2009 Sb. (dále jen **vyhláška**), pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 60%, která ve smyslu § 3 a § 4 citované vyhlášky nebyla změněna (změna stupně invalidity: 26.5.2014; doba platnosti posudku 30.4.2015).

Žalovaná ve svém vyjádření k žalobě dne 8.1.2015 navrhla k důkazu posudek Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen **komise** či **PK MPSV**) a rozhodnutí ponechala na úvaze soudu podle výsledku dokazování. Ze zaslaného dávkového spisu vedeného žalovanou ohledně žalobce vyplývá, že napadené rozhodnutí ze dne 13.10.2014 bylo žalobci doručeno dne 15.10.2014.

K žádosti soudu PK MPSV-pracoviště v Plzni, když soud neshledal důvod pro vypracování posudku jinou komisí, neboť žalobce neuvedl žádné konkrétní důvody, kvůli nimž by bylo vhodnější, aby posudek byl vypracován jinou komisí než uvedenou komisí, vypracovala po jednání konaném dne 10.2.2015 posudek za účasti odborného lékaře z oboru neurologie (k jednání se žalobce nedostavil, nepřítomnost neomluvil), v jehož závěru komise uvedla, že k datu vydání napadeného rozhodnutí žalobce byl invalidní podle § 39 odst. 1 zákona, šlo o invaliditu druhého stupně, ale nešlo o invaliditu třetího stupně, neboť šlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 50%, nedosahoval však více než 69%. Byl zjištěn dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav žalobce, jehož rozhodující příčinou jsou následky po komoci krční páteře ze dne 13.6.2002 s následným krvácením z kavernomu mozkového kmene a po neurochirurgickém řešení 14.11.2002; po operaci přetrvává reziduální pravostranná hemiparéza lehkého stupně, paresa n. VII a n. VI vlevo, mozečková symptomatologie, lehká nedoslýchavost, dvojité vidění,

částečné spojení horního a dolního víčka vlevo pro nemožnost zavření očí při paréze faciálního nervu. Žalobce je bez postižení intelektových schopností, jde o introvertní osobnost s depresivními rysy, není prokázána duševní porucha ani významná osobnostní psychopatologie, není psychiatricky sledován ani léčen; je obézní, zraková ostrost pravého oka s korekcí je v normě, vlevo zraková ostrost snižena, přetrvává dvojité vidění, levé oko nedovírá, nedotahuje při pohledu doleva; je přítomna lehká nedoslýchavost a přetrvává reziduální pravostranná hemipareza lehká a mozečková symptomatologie. Žalobce je schopen chůze samostatně hemipareticky vpravo, na delší úsek opora 1 hole, hybnost horních končetin není výrazně omezena. PK MPSV se shodla s posouzením lékaře ČSSZ a rovněž hodnotila míru poklesu pracovní schopnosti podle kapitoly XV, oddílu A položky 1d) přílohy vyhlášky horní hranicí procentuálního rozpětí - 60% v souvislosti s úrazem ze dne 13.6.2002 a procentní míra poklesu pracovní schopnosti se ve smyslu § 3 a 4 citované vyhlášky nebyla změněna, neboť zdravotní stav žalobce se již podstatně nemění, je dlouhodobě stabilizovaný. Reziduální funkční porucha po úrazu krční páteře s krvácením z kavernomu mozkového kmene a po neurochirurgické operaci odpovídá těžkému postižení, pro kombinované postižení smyslových a motorických schopností míra poklesu pracovní schopnosti stanovena horní hranicí procentuálního rozpětí; další zdravotní postižení (*alergie na hmyz, obezita II st. a neurastenická porucha*) míru poklesu pracovní schopnosti již nezvyšují. Zjištěný zdravotní stav a zachovaná pracovní schopnost odůvodňují schopnost výdělečné činnosti s podstatně menšími nároky na tělesné a smyslové schopnosti, má zachovány předpoklady pro její využití i vzhledem k věku v zaměstnání, které není spojené s větší fyzickou námahou, práce v riziku úrazu, s většími nároky na jemnou motoriku, prostorové vidění, v nepříznivých klimatických podmínkách, trvale ve stoje, v nočních směnách, ve vynuceném pracovním tempu, předpoklad je i k rekvalifikaci na vhodné pracovní uplatnění. Zánik invalidity třetího stupně komise stanovila shodně s lékařem OSSZ a ČSSZ k datu posudkového zhodnocení při jednání na OSSZ dne 26.5.2014, neboť zdravotní stav je dlouhodobě stabilizován na úrovni těžkého postižení a stabilizaci zdravotního stavu lze konstatovat nejpozději neurologickým nálezem z 13.9.2012, kdy neurolog konstatoval stacionární stav - doloženo v dokumentaci OSSZ při kontrolní prohlídce invalidity ze dne 5.11.2012.

Žalobce před dožádaným Okresním soudem v Tachově dne 31.3.2015 setrval na podané žalobě a vyjádřil nesouhlas s posudkem, protože s jeho závěry nesouhlasí, když dle všech lékařů se jeho pracovní neschopnost nezměnila prakticky od 18 let, dle něho proto trvá invalidita třetího stupně, která vznikla v důsledku jeho úrazu; popsal stručně i zdravotní stav a dožadoval se nového vyšetření a i posouzení zdravotního stavu.

K žádosti soudu PK MPSV *doplnila svůj posudek dne 19.5.2015* a v závěru tohoto doplnění uvedla, že setrvává na svém posudku ze dne 10.2.2015, když při jednání komise byl přítomen i žalobce, který byl vyšetřen přítomným neurologem, a komise zdůraznila, že je bez postižení intelektových schopností, levý oční bulbus nedotahuje temporálně, levé oko nedovře na 5 mm, je přítomna lehká nedoslýchavost, řeč není porušena, obličej je asymetrický s periferní paresou faciálního nervu, je omezená síla pravé HK, špetka obratná, úchopová funkce obou rukou je zachována, je oslabená síla pravé DK, pohyby v obou kyčelních i kolenních kloubech nejsou omezeny, chůze je jistá bez opory, výrazná instabilita při zavřených očích, tedy se jedná o reziduální těžké funkční postižení po úrazu hlavy a krční

páteře a po neurochirurgické operaci pro krvácení z kavernomu mozkového kmene. Stav je trvalý, stabilizovaný, dlouhodobě se nemění, žalobce je na své zdravotní postižení již částečně adaptován; nejedná se o zvláště těžké funkční postižení, není prokázáno těžké postižení duševních, smyslových ani motorických schopností. (*Stejnopis posudku i jeho doplnění byl doručen žalobci i žalované.*)

Ústního jednání u zdejšího soudu dne 2.7.2015 se žalobce nezúčastnil (poznámka soudu: *dle sdělení žalobce si nepoznamenal písemně oznámenou změnu začátku ústního jednání ve stejný den, proto se dostavil k soudu v původně stanovenou dobu*); zástupce žalované závěrem navrhl zamítnutí žaloby s ohledem na závěr posudku posudkové komise a jeho doplnění, neboť žalobci se nepodařilo prokázat, že je nadále invalidní pro invaliditu třetího stupně.

S účinností od 1.1.2010 je stanoveno v § 39 zákona následující:

(1) *Pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.*

(2) *Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla*

a) *nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně,*

b) *nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně,*

c) *nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.*

(3) *Pracovní schopností se rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.*

Pro úplnost krajský soud dodává, že dle § 3 odst. 1 citované vyhlášky v případě, že příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce je více zdravotních postižení a v důsledku působení těchto zdravotních postižení je pokles pracovní schopnosti pojištěnce větší, než odpovídá horní hranici míry poklesu pracovní schopnosti určené podle rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, lze tuto horní hranici zvýšit až o 10 procentních bodů. Podmínky pro toto zvýšení nebyly shledány, jak uvedeno shora.

Žalobce se domáhá ponechání invalidity třetího stupně upravené v citovaném § 39 zákona z důvodů uvedených v žalobě. Za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu se považuje takové zdravotní postižení, které má nejvýznamnější dopad na pokles pracovní schopnosti pojištěnce (§ 2 odst. 3 věta druhá vyhlášky). Subjektivní pocit žalobce o tom, že by mu měl být ponechán třetí stupeň invalidity pro zjištěné zdravotní potíže, však nemůže být důvodem pro ponechání této invalidity, není-li podložen objektivně zjištěným zdravotním stavem. Požadovanou invaliditu lze pojištěnci ponechat či přiznat pouze tehdy, vyplývá-li z výsledku lékařských vyšetření a nikoliv proto, že pojištěnec je subjektivně o své invaliditě v požadovaném stupni přesvědčen.

Dle § 4 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb. v platném znění (soudní řád správní, dále jen *s.ř.s.*), soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy. Ve věcech důchodového pojištění *rozhoduje specializovaný samosoudce*, který má práva a povinnosti předsedy senátu (§ 31 odst. 2, 3 s.ř.s.).

Soud ještě připomíná, že podle § 75 odst. 1 s.ř.s. při přezkoumání rozhodnutí vychází soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, tj. v této věci *stav ke dni 13.10.2014*. Pokud u žalobce dojde (nebo již došlo) ke zhoršení jeho zdravotního stavu, *má kdykoliv možnost podat žádost o změnu stupně invalidity na třetí stupeň v novém správním řízení* (nejlépe po poradě se svými ošetřujícími lékaři), když posudkoví lékaři jsou oprávněni stanovit změnu stupně invalidity i zpětně.

Po zhodnocení provedených důkazů dospěl v této věci soud k závěru, že *žaloba proti napadenému rozhodnutí žalované ze dne 13.10.2014 není důvodná, když napadené rozhodnutí neshledal nepřezkoumatelným, neboť splňuje všechny náležitosti požadované ust. § 68 zejména v odst. 3 správního řádu (zákon č. 500/2004 Sb.) – důvody výroku rozhodnutí, podklady pro jeho vydání atd.* Při posouzení zdravotního stavu a dochované pracovní schopnosti žalobce vycházel soud především ze stěžejního důkazu, jímž je posudek PK MPSV ze dne 10.2.2015 a jeho doplnění ze dne 19.5.2015 vypracovaný na základě řádně zjištěného zdravotního stavu, neboť komise pro jeho posouzení měla dostatek odborných lékařských nálezů zejména z doby před vydáním napadeného rozhodnutí. Soud považuje za přesvědčivé i posudkové závěry, k nimž komise na základě zjištěných skutečností dospěla, neboť v posudku je řádně stanovena hlavní příčina dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce, je popsána míra funkčního poškození vyplývající z jeho onemocnění, řádně je odůvodněn posudkový závěr, rovněž je stanoveno i omezení, které jej však nevylučuje zcela z možnosti výkonu zdravotně vhodného zaměstnání. Komise hodnotila shodně s OSSZ i řízením o námitkách pokles pracovní schopnosti celkem 60%, jak uvedeno shora, tudíž žalobce nedosáhl potřebných 70% této ztráty pro invaliditu třetího stupně, proto nebyl nadále uznán invalidním pro invaliditu třetího stupně k datu vydání napadeného rozhodnutí. Posudek PK MPSV soud považuje za úplný a celistvý, neboť byl vypracován za účasti odborného lékaře z oboru neurologie, jímž byl žalobce i orientačně vyšetřen, po zhodnocení veškeré předložené zdravotnické dokumentace i předložených lékařských zpráv (vyžádána i zdravotní dokumentace ošetřujícího praktického lékaře, když při vyhodnocení posudkových závěrů bylo vycházeno i ze zjištěných diagnóz. Soud ze strany žalované neshledal žádná závažná pochybení, která by odůvodňovala požadované zrušení napadeného rozhodnutí; žalobce byl osobně přítomen jednání OSSZ i PK MPSV, kdy byl posudkově hodnocen jeho zdravotní stav, přičemž rozhodující je výsledek funkčních vyšetření od odborných ošetřujících lékařů žalobce, nikoli jeho subjektivní názor. Hodnotit zdravotní stav ve vztahu k invaliditě jsou oprávněni pouze posudkoví lékaři výše uvedení, což jsou oprávněni učinit i bez osobního vyšetření pojištěnce na základě doložených výsledků odborných vyšetření, takže ani v tomto směru k žádnému pochybení a tedy zkrácení práv žalobce nedošlo.

Krajský soud v Plzni ze shora uvedených důvodů proto *žalobě žalobce nepřisvědčil a žalobu zamítl podle § 78 odst. 7 s.ř.s.*, ve kterém je uvedeno, že soud zamítne žalobu, není-li důvodná (*výrok I. rozsudku*). *Soud napadené rozhodnutí žalované ze dne 13.10.2014 shledal jako věcně správné a odpovídající zákonu*, když žalobce neprokázal, že splňuje podmínky pro ponechání invalidity třetího stupně, když dle posudkového zhodnocení ke změně stupně invalidity došlo 26.5.2014, tj. posudkovým zhodnocením jeho zdravotního stavu při jednání OSSZ, a žalovaná se vypořádala dostatečným způsobem i se všemi námitkami uplatněnými žalobcem proti rozhodnutí ze dne 10.7.2014.

Žalobce ve věci neměl úspěch a správní orgán ze zákona nemá právo na náhradu nákladů řízení, soud proto rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, jak vyplývá z ust. § 60 odst. 1 a 2 s.ř.s. (*výrok II. rozsudku*).

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost *ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení* ve dvou písemných vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o kasační stížnosti rozhoduje.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. *Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.*

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Plzni dne 2. července 2015

JUDr. Alena Hocká
samosoudkyně